

ת"פ 1455/12/19 - מדינת ישראל נגד סעיד בדר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 1455-12-19 מדינת ישראל נ' בדר

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סעיד בדר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רענן ברוך ועו"ד יעל גבעוני

הנאשם בעצמו

בא כוח הנאשם עו"ד הישאם קבלאן

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 5.2.20 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של קבלת רכב גנוב, לפי סעיף 413 י' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
לפי כתב האישום המתוקן, ביום 17.11.19 לפנות בוקר נפרצה דירתה של המתלוננת ביבנה על ידי אחרים שזהותם אינה ידועה. מדירתה נגנבו מפתחות של רכב מסוג BMW וכן נגנב הרכב. בהמשך, בוצעה חסימה משטרתית סמוך למעבר קלנדיה, אליה הגיע הנאשם בהיותו נוהג ברכב. הנאשם סטה ימינה על מנת להתחמק מהמחסום המשטרי, תוך שפגע בצדה הימני של ניידת המשטרה.

תסקיר שירות מבחן

2. בתסקירו מיום 27.8.20 ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 20, רווק ומתגורר בכפר עקב. הנאשם סיים 11 שנות לימוד בשל חוסר עניין ומוטיבציה והחל לעבוד כעוזר לאביו בתחום האלומיניום. לפני כשנה החל הנאשם לעבוד במסעדה, אולם הוא עזב לאחר כחודש וחזר לעבוד יחד עם אביו. בחודש ספטמבר הנאשם

עתיד להשלים בגרויות מתוך שאיפה ללמוד לימודי סיעוד. הנאשם תיאר יחס של הערצה ורצון לקרבה לאביו המשמש עבורו אוזן קשבת ודוגמה אישית. אמו של הנאשם עקרת בית ותוארה כאם דואגת ואוהבת. משפחתו של הנאשם הביעה אכזבה עמוקה ממעשיו. אחיו מנהלים אורח חיים נורמטיבי ותקין. שירות המבחן ציין, כי הנאשם לוקח אחריות על העבירה. לדבריו, שני אנשים מהכפר, שאין לו היכרות קרובה עמם, פגשו אותו וביקשו כי יסייע להם להעביר רכב תמורת תשלום כספי. רק במהלך הנסיעה הבין כי נעשה דבר אסור. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם המשטרה וביטא תחושות של בושה וחרטה על מעשיו תוך הבעת אמפתיה כלפי המתלוננת.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית המהווה עבורו רשת תמיכה רגשית וחינוכית. הנאשם הביע רצון לנהל אורח חיים תקין ושומר חוק. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, התחייבות ופיצוי למתלוננת. כן המליץ שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעת הנאשם בשל גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי וניסיון לשיקום חייו. לחלופין, ככל שבית המשפט יחליט להותיר את הרשעת הנאשם על כנה, המליץ שירות המבחן לסיים ההליך במאסר על תנאי.

ראיות לעונש

3. אביו של הנאשם, מר נביל מוחמד, העיד לעונש ומסר, כי המשפחה מצרה על שאירע. לדבריו, מאז האירוע בנו התפכח והתרחק מחברה שולית. עוד מסר, כי בנו עומד להשלים בגרויות ומבקש ללמוד בהמשך לימודי סיעוד.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, כי לא מתקיימים התנאים לביטול הרשעתו של הנאשם. הנאשם ביצע עבירה חמורה עבור בצע כסף. לטענתה, גם כוונת הנאשם ללמוד לימודי סיעוד אינה עולה לכדי הוכחת פגיעה קונקרטיית ומדובר בתכנית ערטילאית, בשלב זה.

5. עוד טענה באת כוח התביעה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על הציבור ורכושו. הנאשם נהג ברכב גנוב, נעצר במחסום משטרה, ובהגיעו למחסום סטה על מנת לחמוק ופגע בניידת.

6. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

7. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם צעיר, יליד שנת 2000, ונעדר עבר פלילי; הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי ישנו סיכון לביצוע עבירות בעתיד, אולם ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעת.

8. לטענת באת כוח התביעה, אין מקום להיעתר להמלצת שירות המבחן, אלא יש להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

9. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם.

10. לטענתו, הנאשם ביצע עבירת רכוש קלה, תוך שנפל קורבן ונוצל על ידי בוגרים.

11. עוד טען, כי הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי ולפיכך יש מקום להגמשת מבחן הנזק הקונקרטי ודי בקיומה של פגיעה פוטנציאלית בעתיד. מכאן טען, כי האינטרס הציבורי לא יפגע מביטול ההרשעה ואילו

עתידו של הנאשם עשוי להיפגע.

12. גם נסיבותיו האישיות של הנאשם עומדות, לטענתו, לזכותו של הנאשם. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ובושה בפני חוקרי המשטרה ובפני הוריו. הנאשם הביע אמפתיה כלפי המתלוננת ומוכן לפצותה; הנאשם עובד ומרוויח משכורת נאה והרצף התעסוקתי תורם לשיקומו; הנאשם היה נתון במעצר מיום 17.11.19 עד ליום 26.11.19.

13. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.

14. בדברו האחרון מסר הנאשם כי חייו התקדמו לטובה, הוא למד מהטעות שביצע ולא יחזור עליה.

דין והכרעה

15. תחילה לשאלת הרשעתו של הנאשם.

16. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג, וזאת בהתאם להלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). בית המשפט העליון קבע שלושה תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); השלישי, עלה בידי הנאשם להראות כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי וממשי (רע"פ 5018/18 **בוזגלו נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (21.10.18); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (18.4.18); רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).

17. בעניינם של נאשמים צעירים ישנה עמדה בפסיקה המגמישה את הדרישה להראות נזק קונקרטי - גם בעבירות חמורות יותר - וזאת משום שבעניינו של צעיר נאשם שטרם גיבש דרכו המקצועית והאישית ישנו קושי מובנה בהוכחת הנזק (ראו למשל: ע"פ 111/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.4.14); ע"פ 4466/13 **פורטל נ' מדינת ישראל** (22.5.14); רע"פ 1721/12 **אירשי נ' מדינת ישראל** (30.3.14); עפ"ג (מרכז) 38229-03-17 **מדינת ישראל נ' ברין** (11.6.17); עפ"ג 14167-10-15 **אלמנאו נ' מדינת ישראל** (9.2.16)).

אולם, אין להתעלם מגישה אחרת המצויה בבית המשפט העליון, וגם נפוצה היום בבית המשפט המחוזי במחוז מרכז, ולפיה גם בעניינם של נאשמים צעירים יש מקום לעמידה על הדרישה להוכחת נזק קונקרטי (ראו למשל: רע"פ 5478/19 **לוינ' מדינת ישראל** (25.8.19); רע"פ 3989/15 **גוזלן נ' מדינת ישראל** (9.8.15); עפ"ג (מרכז) 68965-01-20 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (10.8.20)).

18. במקרה הנדון, אין מכלול הנסיבות מצדיק סיום ההליך ללא הרשעה.

19. ראשית, לנסיבות ביצוע העבירה - אכן, העבירה שביצע הנאשם אינה ברף גבוה של עבירות הרכוש, שכן מדובר בעבירה של קבלת רכב גנוב גרידא והנאשם אינו המבצע של עבירת הגניבה עצמה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהנסיבות של ביצוע העבירה הכוללות הגעה למחסום משטרה ברכב גנוב, ניסיון לחמוק מהמחסום, סטייה לצד ימין ופגיעה בניידת משטרה.

20. שנית, לנסיבותיו האישיות של הנאשם - רוב רובן של הנסיבות האישיות עומדות אמנם לזכותו של הנאשם, אשר הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה ואמפתיה כלפי המתלוננת והביע נכונות לפצותה. הנאשם ביצע את העבירה בהיותו בן 19, הוא נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם שומר על רצף תעסוקתי ועובד למחייתו.

בה בעת, הנאשם לא נרתם להליך שיקומי כלשהו וגם לא ניתן לומר כי נסיבות חיים קשות הובילו אותו לביצוע העבירה. מכאן, שלמרות המלצת שירות המבחן, קשה לומר, כי שיקומו יפגע כתוצאה מהרשעתו.

21. שלישית, לעניין הנזק הקונקרטי - הנאשם טען אמנם, כי בכוונתו להשלים בגרויות ולפנות ללימודי סיעוד. ייתכן, שהרשעה תפגע באפשרויות המקצועיות העומדות בפניו, אולם לא ניתן לומר כי עלה בידו להוכיח, שאכן יגרום לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו, כאשר הוא מועסק תקופה לא קצרה אצל אביו.

עמדתו למעלה על המחלוקת בפסיקה לעניין הגמשת החובה להוכיח נזק קונקרטי בעניינו של נאשם צעיר לימים, אשר טרם גיבש עתידו המקצועי. לעמדתו, אכן ישנו קושי מובנה בהוכחת נזק קונקרטי בעניינם של צעירים ובדרישה דווקנית יש כדי לפגוע דווקא בנאשמים צעירים - להבדיל מבוגרים, כפי שציין בית המשפט העליון, לא אחת. בה בעת, לא ניתן להתעלם, בהקשר זה, מהעמדה האחרת - אשר קנתה לה לאחרונה אחיזה בקרב שופטי בית המשפט המחוזי, מרכז - שלפיה יש צורך בהוכחת נזק קונקרטי גם באשר לנאשמים צעירים. כאמור, בדרישה זו לא עמד הנאשם.

בנסיבות אלו, ייתכן שאם היה הנאשם נרתם להליך שיקומי ממשי או שנסיבות חייו היו חריגות או קשות, היה מקום להגמשת הדרישה להוכחת נזק קונקרטי. אולם, משלא הונחה תשתית כי ההרשעה תפגע בשיקומו, לא מצאתי מקום להגמשת המבחן.

22. לאור כל האמור, לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

23. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

24. כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניינו ורכושו של אדם והגנה על יכולתן של רשויות אכיפת החוק לבצע תפקידן כראוי. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום היא נמוכה - בינונית, בהינתן נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו.

25. מדיניות הענישה המקובלת והנהוגה ביחס לעבירה של קבלת רכב גנוב - אם כשלעצמה ואם לצד עבירות נלוות - מלמדת על מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: ע"פ (י-ם) 26678-08-17 **סבן נ' מדינת ישראל** (19.11.17); ע"פ (י-ם) 17006-05-14 **ח'רטביל נ' מדינת ישראל** (16.2.15); ת"פ (רמ') 43624-07-18 **מדינת ישראל נ' כראמה** (18.2.20); ת"פ (ב"ש) 52580-10-15 **מדינת ישראל נ' מטיראת** (5.2.16); ת"פ (י-ם) 45178-02-14 **מדינת ישראל נ' סלאיימה** (7.11.16); ת"פ (ת"א) 52109-11-13 **מדינת ישראל נ' עביד** (12.4.15);

26. לא מצאתי בסיס של ממש ביחס לעבירה הנדונה ובנסיבות הרלוונטיות למתחם לו עתרה התביעה.

המתחיל במאסר לתקופה של 6 חודשים. למעשה, התביעה גם לא תמכה טענה זו בפסיקה.

27. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

28. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון, כי רוב רובן של הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, עומדות לזכותו של הנאשם:

הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, הביע צער, חרטה ובושה וכן אמפתיה כלפי המתלוננת ונכונות לפצותה; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם ביצע העבירה בהיותו צעיר בן 19; הנאשם עובד בעבודה מסודרת עם אביו בתחום האלומיניום; אביו העיד לטובת הנאשם ומסר כי הנאשם הבין שטעה וחזר לדרך הישר; הנאשם היה עצור מיום 17.11.19 עד ליום 26.11.19.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית המהווה עבורו רשת תמיכה רגשית וחינוכית. הנאשם הביע רצון לנהל אורח חיים תקין ושומר חוק, להשלים בגרויות ולפנות ללימודי סיעוד בעתיד.

29. מכאן שבאיזון שיש להטיל על הנאשם עונש המצוי בתחתית המתחם, הכולל מאסר על תנאי, קנס, פיצוי וצו מבחן. לא מצאתי מקום לפסילת רישיון בפועל ועל תנאי לאור נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

סוף דבר

30. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש;
 - ב. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו, הנאשם ישלם את הקנס ב-2 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.2.21 והשני עד ליום 1.3.21;
 - ג. צו מבחן למשך 12 חודשים.
- רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת עונשו של הנאשם מחדש.
- ד. פיצוי בסכום של 1,000 ₪ לעדת תביעה 1. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-2 תשלומים, הראשון לא יאוחר מיום 1.12.20 והשני לא יאוחר מיום 1.1.21.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"א, 02 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.

